

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/173/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513200724
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8513200724.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Fiľakovského a Mgr. Miloša Koleka v právnej veci žalobcu: Secapital S. á. r. L., so sídlom 2 Avenue Charles de Gaulle, L-1653, Luxemburg, Luxemburské veľkovevodstvo, právne zastúpeného Advokátska kancelária Gallo, s. r. o., so sídlom v Martine, Jilemnického 30, proti žalovanej: M. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom S. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom v Skalici, Petrovská 10, právne zastúpeného JUDr. Jozefom Kempom, advokátom so sídlom v Chorvátskom Grobe, Námestie Josipa Andriča 1, o zaplatenie sumy 2 751,89 Eur s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 01. 04. 2014, č. k. 5C/62/2013-80 takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok s výnimkou výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti.

Žalovaná n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania a žalobcovi sa ich náhrada vo vzťahu k žalovanej n e p r i z n á v a.

Žalobcovi sa p r i z n á v a náhrada trov odvolacieho konania vo výške 119,18 Eur a vedľajší účastník je p o v i n ý ju zaplatiť Advokátskej kancelárii Gallo, s.r.o. do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2 258,40 Eur s 9 % úrokom z omeškania od 01. 06. 2010 do zaplatenia a trovy konania vo výške 288,94 Eur pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 105,80 Eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 183,14 Eur.

V prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že dňa 20. 01. 2010 žalovaná uzatvorila s právnym predchodcom žalobcu zmluvu o úvere, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 2 258,40 Eur. Poskytnutý úver sa žalovaná zaviazala splatiť v 42-mesačných splátkach po 77,22 Eur. Žalovaná nespĺnila svoje povinnosti vyplývajúce z úverovej zmluvy a neuhradila žalobcovi, resp. jeho právnemu predchodcovi ani jednu splátku. V dôsledku toho bola zmluva o úvere vypovedaná listom zo dňa 22.

05. 2010. Výpoveď zo zmluvy žalovaná prevzala dňa 26. 05. 2010. Svoj dlh žalovaná v 5-dňovej lehote počítanej od doručenia výpovede neuhradila.

Žalobcom uplatňovaná suma 2 751,89 Eur pozostáva z istiny v sume 2 258,40 Eur, z úroku z úveru v sume 160,55 Eur, zo zmluvnej pokuty v sume 323,58 Eur a z nákladov na mimosúdne vymáhanie pohľadávky v sume 9,36 Eur.

Uzatvorená zmluva neobsahuje náležitosti vyžadované ust. § 4 ods. 2 písm. g) a i) zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Poskytnutý úver sa preto považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa ust. § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Za takejto situácie žalobcom uplatňovaný úrok z úveru vo výške 160,55 Eur nemohol byť žalobcovi priznaný. Za nedôvodný sa tiež považoval nárok žalobcu na priznanie nákladov spojených s mimosúdnym vymáhaním pohľadávky inkasnou spoločnosťou vo výške 9,36 Eur a nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v čiastke 323,58 Eur. V tejto časti bola preto žaloba žalobcu zamietnutá.

Ako dôvodný bol vyhodnotený iba nárok žalobcu na zaplatenie istiny úveru poskytnutého vo výške 2 258,40 Eur s príslušným úrokom z omeškania. Ohľadne tohto nároku súd prvého stupňa žalobe vyhovel a žalovanej povolil sumu 2 258,40 Eur splácať v mesačných splátkach po 10 Eur od právoplatnosti rozsudku pod hrozbou straty výhody splátok v súlade s ust. § 160 ods. 1 O. s. p.. Námiетка premlčania vznesená vedľajším účastníkom zohľadnená nebola, nakoľko na strane žalovanej nedošlo k vzniku bezdôvodného obohatenia. Preto pre posúdenie premlčania sa muselo vychádzať z ust. § 101 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvýkrát. Žalobca si svoj nárok na zaplatenie sumy 2 258,40 Eur uplatnil včas, a to ešte pred uplynutím trojročnej premlčacej doby.

Výrok o trovách bol odôvodnený ust. § 142 ods. 2 O. s. p..

Proti tomuto rozsudku, s výnimkou výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie vedľajší účastník. Navrhol rozsudok zmeniť tak, aby žaloba žalobcu bola v celom rozsahu zamietnutá. Ako dôvod uviedol, že ním uplatnená námiетка premlčania nebola správne právne posúdená. Podanie právneho predchodcu žalobcu zo dňa 22. 05. 2010 je potrebné považovať za odstúpenie od zmluvy. Pri posudzovaní premlčania sa tak malo vychádzať z ust. § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Žalobca navrhol rozsudok v jeho napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť.

Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 212 O. s. p. preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a zistil, že odvolanie vedľajšieho účastníka nie je opodstatnené.

Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvostupňovým súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

V danom prípade, ako to vyplýva z obsahu spisu, za odstúpenie od zmluvy nie je možné považovať podanie právneho predchodcu žalobcu zo dňa 22. 05. 2010 označené ako vypovedanie zmluvy (č. I. 4 spisu). Možnosť skončenia zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere formou jeho vypovedania vyplývala z čl. 13 všeobecných obchodných podmienok.

Pre posúdenie toho, či právny úkon vypovedania zmluvy možno považovať za odstúpenie od zmluvy so všetkými dôsledkami s tými spojenými, vrátane premlčania, je nevyhnutné vyhodnotiť tento úkon z hľadiska jeho obsahu. Platí totiž ust. § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom.

Z čl. 13 všeobecných obchodných podmienok upravujúceho vypovedanie zmluvy vôbec nevyplýva úmysel právneho predchodcu žalobcu zrušiť zmluvu o úvere od začiatku. Tento článok práve naopak zväčša snahu právneho predchodcu žalobcu o zotrvanie v zmluvnom vzťahu so žalovanou až do doby splnenia dlhu. Účinky výpovede mali totiž nastať až okamihom splnenia všetkých záväzkov a pohľadávok zo strany žalovanej.

Keďže právny predchodca žalobcu vôbec neprejavil vôľu od zmluvy odstúpiť v zmysle ust. § 48 Občianskeho zákonníka, ním poskytnuté plnenie vyplýva zo záväzkového vzťahu založeného zmluvou o úvere a nemá charakter bezdôvodného obohatenia získaného žalovanou plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol podľa ust. § 451 Občianskeho zákonníka. Pre premlčanie tak platila všeobecná trojročná premlčacia doba vyplývajúca z § 101 Občianskeho zákonníka a nie premlčacia doba upravujúca premlčanie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia (§ 107 Občianskeho zákonníka).

Nakoľko právo na zaplatenie sumy 2 258,40 Eur doposiaľ premlčané nie je, odvolací súd rozsudok s výnimkou výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti ako vecne správny potvrdil postupom podľa ust. § 219 ods. 1 a 2 O. s. p..

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a z tohto titulu úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania zo strany neúspešného vedľajšieho účastníka v uplatnenej výške 119,18 Eur. Tieto trovy, vychádzajúc z hodnoty sporu v odvolacom konaní 2 258,40 Eur, pozostávajú z odmeny právneho zástupcu žalobcu za jeden úkon právnej služby (spísanie vyjadrenia k odvolaniu zo dňa 18. 06. 2014) uplatnenej do výšky 91,28 Eur (§ 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov), z režijného paušálu za úkon vykonaný v roku 2014 vo výške 8,04 Eur a z 20 % DPH uplatnenej do výšky 19,86 Eur. Čo sa týka žalovanej, táto na náhradu trov odvolacieho konania byť zaviazaná nemohla, nakoľko v spore úspešný žalobca od tejto účastníčky náhradu trov nežiadal priznať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.